

מ"ת 54975/08-22 - מדינת ישראל נגד זיד זין

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 54975-08-22 מדינת ישראל נ' זין (עציר)

15.9.2022

לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר

המבקשת
מדינת ישראל

נגד

המשיב
זיד זין (עציר)

באת-כוח המבקשת: עו"ד מנאל אבו עאמר (פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי))

בא-כוח המשיב: עו"ד עיסא מוחמדיה

החלטה

החלטה בבקשה למעצר המשיב, יליד 22.4.2004 (כבן 18.5), עד תום ההליכים בת"פ 54952-08-22.

עובדות כתב האישום

2. ביום 25.8.2022 הוגשו נגד המשיב כתב אישום ובקשה למעצרו עד תום ההליכים.

על פי כתב האישום המשיב הואשם בעבירות הבאות: **סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה** (סעיף 332 (2) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **החוק**)); **גניבת רכב** (סעיף 413 בחוק); **כניסה לישראל בניגוד לחוק** (סעיף 12(1) בחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952); **נהיגה ללא רישיון נהיגה** (סעיף 10(א) וסעיף 38(3) בפקודת התעבורה (נוסח חדש), התשכ"א-1961); **חבלה במזיד לרכב** (סעיף 413 בחוק); **היזק בזדון** (סעיף 452 בחוק); **הפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו** (סעיף 275 בחוק).

3. על פי הנטען בכתב האישום, במועד לא ידוע קודם ליום 16.8.2022 נכנס המשיב לישראל שלא כדין. למשיב אין רישיון נהיגה.

במועד האמור, קודם לשעה 03:48, נטל המשיב שלא כדין וללא רשות את רכבו של מר ג"ש מסוג מיצובישי אאוטלנדר (להלן - **הרכב**), שחנה ברחוב התלמים בלוד. ברכב מותקנת מערכת מיגון ואיתור של חברת 'איתורן'.

סמוך לשעה 04:17 ובעקבות דיווח של חברת 'איתורן' למשטרת ישראל על גניבת הרכב ועל מיקומו, הגיעו השוטרים עמוד 1

לואי ודור עם ניידת משטרה שאורותיה מהבהבים אל כיכר 375 באזור צור הדסה והחלו לאתר את המשיב ואת הרכב. לאחר שהשוטרים הבחינו ברכב ובמשיב נוהג בו ונוסע לכיוונם, השוטר לואי, שנהג בניידת, הדליק אורות גבוהים וחסם את נסיעת הרכב כדי לעצור אותו.

המשיב לא עצר את הרכב, אלא נסע לאחור בנסיעה פרועה ומסוכנת על נתיב הנסיעה הנגדי לכיוון מושב נס הרים, מתוך מטרה להימלט מהשוטרים. השוטרים לואי ודור דלקו אחר המשיב וכרזו לו לעצור, אך המשיב התעלם מהם, נמלט מהם והמשיך בנסיעה במהירות גבוהה, כ-130 קמ"ש ואף מהירות גבוהה יותר, תוך חציית קו הפרדה רצוף ובלי שהיה לו שדה ראייה לראות את נוסעי הנתיב הנגדי ובעודו מסכן את משתמשי הדרך. בשל אופן נסיעתו, המשיב אף אילץ מספר כלי רכב שהיו בכביש לסטות אל צדי הדרך כדי להימנע מתאונה. כל זאת בעוד מהירות הנסיעה המותרת במקום היא עד 80 קמ"ש.

המשיב המשיך בנסיעתו במהירות גבוהה כמתואר, הגיע אל כיכר מושב נס הרים, נכנס אל הכיכר, פנה שמאלה בניגוד לחוקי התנועה והמשיך בנסיעה פרועה כדי להימלט מהשוטרים ואף לא שעה אל קריאותיהם לעצור. השוטר דור, אשר הבחין בסיכון שיצר המשיב בכך שלא עצר את הרכב, ירה באוויר באמצעות נשקו כדי לגרום למשיב לעצור, אך המשיב לא עצר.

אותה עת, הורה השוטר דור באמצעות מערכת הקשר המשטרתית לשוטרים ולדימיר ויעד לחסום את הכביש ואת התנועה בעליה של כביש 3866 באזור צומת המושב מחסיה, באמצעות העמדת ניידת משטרה שאורותיה מהבהבים במרכז. הוראה זו נועדה למנוע סיכון לכלי רכב אחרים שנסעו בכביש אותה עת, כדי למנוע תאונות וכדי לעצור את המשיב. השוטרים ולדימיר ויעד חסמו את הכביש כפי שהתבקשו ויצאו מהניידת. מחמת חשש לחייהם, הם עמדו מעבר למעקה הבטיחות הנמוך שהיה במקום. המשיב הבחין בניידת החוסמת את הכביש ובשוטרים שעמדו לצדה, אך הוא המשיך בנסיעה במהירות גבוהה ולמרות החסימה המתוארת, עבר במהירות בין הניידת למעקה הבטיחות, צמוד לשוטר ולדימיר, אשר נאלץ לנוס לאחור כדי להימנע מפגיעה מהרכב. בכך אף גרם המשיב לסיכון למספר כלי רכב נוספים אשר נעצרו סמוך לחסימת הכביש המתוארת.

בשל הסיכון שיצר המשיב כמתואר, ירה השוטר ולדימיר לכיוון הגלגל הימני-קדמי של הרכב אך למרות הירי אל עבר הרכב, המשיב המשיך בנסיעה במהירות מופרזת לכיוון המחצבות הסמוכות למושב נחם, בעוד השוטרים לואי ודור דולקים אחריו. המשיב פנה ימינה אל כביש עפר עד אשר הגיע אל המחצבה שהכניסה אליה הייתה חסומה באמצעות שער ברזל חשמלי נגרר (להלן - **השער**). כדי להימלט מהשוטרים ובכך למנוע את מעצרו, ולאחר שהבחין כי אין לו דרך מילוט, ניגח המשיב עם הרכב בעוצמה רבה את השער וגרם להסתתו ממקומו, תוך גרימת נזק רב לשער אשר חייב את בעליו להחליפו לאחר האירוע.

המשיב נכנס אל אזור המחצבה, עצר את הרכב מספר מטרים לאחר השער וניסה להימלט מהשוטרים. תחילה ניסה לצאת מדלת הנהג, אך מאחר שהשוטר לואי חסם את דרכו באמצעות הניידת שבה נהג, חזר המשיב אל הרכב ויצא מדלת הנוסע הימנית-קדמית. המשיב סרב להישמע לקריאות השוטרים לעצור והמשיך לברוח. השוטר דור ירה מספר

יריות באוויר כדי לגרום למשיב לעצור, אך המשיב המשיך במנוסה. רק לאחר מרדף רגלי קצר, עצר השוטר דור את המשיב במקום.

כתוצאה ממעשי המשיב במהלך המרדף, נפצע השוטר דור ברגלו (נגרם לו נקע ברגל), וכן נגרם נזק כבד לשער ששווי עלות תיקונו כ-10,000 ₪.

עיקרי טענות הצדדים

4. לקראת הדיון שהתקיים אתמול (14.9.2022) ולאחר שהמבקשת הגישה פירוט בכתב של הראיות המצויות בחומר החקירה אשר מבססות את עובדות כתב האישום ואף הגישה את תיק החקירה, הודיע בא-כוח המשיב כי אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה. בפתח הדיון הוסיף כי אינו חולק על קיומה של עילת המעצר שעניינה חשש להימלטות המשיב מאימת הדיון. עם זאת טען, כי יש להורות על שחרור המשיב לחלופת מעצר.

עיקרי טענותיו של בא-כוח המשיב, תוך הפנייה אל מספר החלטות שניתנו בבית המשפט העליון, היו כי הנסיבות המתוארות בכתב האישום אינן מחייבות בהכרח מעצר עד תום ההליכים; בנסיבות העניין יש לתת משקל לגילו הצעיר של המשיב ולהיותו נעדר הרשעות קודמות וכן לכך שאילו נדונה עכשיו שאלת מאסרו, היה הדבר מחייב קבלת תסקיר משירות המבחן, בעוד שאי הגשתו עלול להביא למעצר ממושך בלי שעניינו של המשיב נבחן באמצעות שירות המבחן; העובדה שהמשיב אינו תושב ישראל וכי נכנס לתחומה שלא כדין, אינה צריכה לעמוד לו לרועץ וכי כבר נקבע כי אין בכך כדי לשלול חלופת מעצר.

לפיכך טען בא-כוח המשיב כי יש להורות על קבלת תסקיר מעצר אשר יבחן את אפשרות שחרור המשיב לחלופת מעצר. חלופת המעצר שהציע הייתה שחרור המשיב לביתו (בכפר יטא) וחיובו לחתום מעת לעת בתחנת משטרה סמוכה. להבטחת תנאי שחרור אלו הציע כי תיקבע הפקדה כספית וכן כי יומצאו ערבויות של עֲרָבִים אזרחי ישראל.

5. המבקשת התנגדה לשחרור המשיב לחלופת מעצר. לטענתה, מסוכנות המשיב מובהקת. מדובר במי שסיכן את עוברי הדרך ואת השוטרים ואף לא ציית להוראות השוטרים. לטענתה, מסוכנות המשיב והחשש להימלטותו מן הדיון עולים באופן מובהק מאופן התנהלותו כמתואר בכתב האישום. לפיכך ולנוכח חומרת המעשים והמסוכנות הנשקפת מהמשיב, טענה כי יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים וזאת חרף גילו הצעיר והיותו נעדר הרשעות קודמות. באת-כוח המבקשת הוסיפה כי כך נקבע לא בדרך כלל אף לגבי צעירים, נעדרי הרשעות קודמות ותושבי ישראל וכי עמדתה אינה נובעת מהעובדה שהמשיב אינו תושב ישראל.

דיון והכרעה

6. בהיעדר מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה ובהיעדר מחלוקת בדבר עילת מעצר

שעניינה חשש להימלטות מהדין, יש לבחון את שאלת ההצדקה לבחינת חלופת מעצר בכלל וזו שהוצעה בפרט.

עם זאת, עוד קודם לכן יש להוסיף מעבר לעילת המעצר שלקיומה הסכים בא-כוח המשיב (חשש להימלטות מן הדין), בנסיבות הנדונות ישנה עילת מעצר מובהקת נוספת, שעניינה מסוכנות המשיב. עילה זו עולה באופן מובהק מאופן התנהלותו כמתואר בכתב האישום. מדובר במי שסיכן את שלום הציבור ובטחונו באופן מובהק, ממשי, אשר לא נרתע מהסיכון שנשקף ממעשיו ומנהיגתו המסוכנת בניגוד לחוקי התנועה כדי לנסות להימלט מהשוטרים ובכך אף להשלים את מעשה גניבת הרכב. הוא אף לא נרתע מהשוטרים אשר דלקו אחריו וניסו בכל דרך לעצור את נסיעתו המסוכנת ובכלל זה באמצעות כריזה, הקמת חסימה בכביש, ירי באוויר וירי אל עבר גלגלי הרכב.

7. כך בין השאר נאמר על הסיכון הנשקף ממעשים כגון אלו המתוארים בכתב האישום:

"התופעה של סירוב נהגים לציית להוראות שוטרים, ובריחה מאנשי החוק תוך כדי נסיעה מהירה ברכב, קיבלה בשנים האחרונות ממדים מדאיגים. חמורה במיוחד היא העובדה שרבים חוטאים בכך אף שנהיר להם כי מעשיהם עלולים להסתיים בקיפוח חיי אדם או בפציעתם של נוסעים ונהגים תמימים הנקלעים, לרוע מזלם, לכבישים בהם מתנהלים מרדפים מסוג זה. להשקפתי, מי שכך נוהג חושף לעיני כל עד כמה מופלגת היא הסכנה הטמונה בו, ועל כן אין בחלופה המוצעת כדי לאיין סכנה זו" (בש"פ 2613/06 סראיעה נ' מדינת ישראל (2.4.2006), כבוד השופט א' א' לוי, פסקה 3).

8. לא אחת אף נקבע כי בנסיבות מעין אלו המתוארות בכתב האישום יש להורות על מעצר עד תום ההליכים וכי רק נסיבות חריגות יצדיקו בחינת אפשרות לשחרור לחלופת מעצר. כך למשל נקבע בעניין בש"פ 8326/17 **עודה נ' מדינת ישראל** (2.11.2017) (כבוד השופט י' עמית, פסקה 4 (להלן - **עניין עודה**)):

"מי שנוהג (תרתי משמע) בדרך בה נהג העורר מעיד על עצמו שהוא נטול כל רסן בהתנהגותו, שאין עליו מורא החוק, אין עליו מורא המשטרה, וחיי אדם נדמים בעיניו כקליפת השום, שהרי בנהיגתו הפראית - ללא רשיון נהיגה וללא ביטוח שמבחינת העורר הם בגדר המלצה גרידא - יכול היה העורר לפגוע בעוברי דרך אחרים.

על כגון דא נאמר בפסיקה:

באשר לאפשרות להורות על שחרור לחלופת מעצר במקרה כגון דא, המדיניות השיפוטית שהתגבשה בפסיקה היא שכאשר מדובר בנאשם שנמלט מכוחות המשטרה תוך נהיגה פראית ומופקרת יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים... (בש"פ 4329/12 מוחמד אימאם נ' מדינת ישראל (13.6.2012)).

להחלטות נוספות למעצר עד תום ההליכים בעבירות מרדף ראו גם בש"פ 238/13 מוחמד אימאם נ' מדינת ישראל (17.3.2013); בש"פ 7701/10 שתיווי נ' מדינת ישראל (27.10.2010); בש"פ 4228/12 יגמור נ' מדינת ישראל (3.6.2012), בש"פ 5744/13 אבו קרן נ' מדינת ישראל 7 (27.8.2013); בש"פ 1510/14 מסארווה נ' מדינת ישראל (14.3.2014); בש"פ 3432/14 עמאר מוגאהד נ' מדינת ישראל (21.5.2014); בש"פ 5712/12 פלוני נ' מדינת ישראל (7.8.2012) (ההדגשה אינה במקור).

כך למשל, נקבע גם בעניין בש"פ 7701/10 שתיווי נ' מדינת ישראל (27.10.2010) (כבוד השופט י' דנציגר, פסקה 18): "המדיניות השיפוטית שהתגבשה בפסיקה היא שכלל כאשר מדובר בנאשם שנמלט מכוחות המשטרה תוך נהיגה פראית ומופקרת יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים [ראו: בש"פ 10978/07 מדינת ישראל נ' אבו ואקד (26.12.2007) בפסקה ג'; בש"פ 6433/06 מדינת ישראל נ' אבולקיעאן (9.8.2006)]."

9. אכן, כפי שטען בא-כוח המשיב, נמצאו פה ושם גם מקרים בודדים וחריגים שבהם בנסיבות דומות שבהן נעברו עבירות דומות נבחנה חלופת מעצר. כך למשל, בעניין בש"פ 2190/20 אל צענא נ' מדינת ישראל (27.3.2020) (להלן - עניין אל צענא) הדגיש בית המשפט כי "במקרים רבים נמצא כי מנאשמים בעבירות מן הסוג המיוחס לעורר נשקפת מסוכנות גבוהה שאין לה מענה בחלופת מעצר" (שם, כבוד השופט ע' פוגלמן, פסקה 7) ולעניין זה הפנה "בין היתר" אל חמש החלטות שכך נקבע בהן (עניין עודה; בש"פ 5744/13 אבו קרן נ' מדינת ישראל (27.8.2013), כבוד השופט י' דנציגר, פסקאות 7-8; בש"פ 3255/13 חרב נ' מדינת ישראל (20.5.2013), כבוד השופט א' שהם, פסקה 13; בש"פ 238/13 אימאם נ' מדינת ישראל (17.3.2013), כבוד השופט נ' סולברג, פסקאות 35-36; בש"פ 7718/12 פסיסי נ' מדינת ישראל (31.10.2012), כבוד השופט ע' פוגלמן, פסקה 6).

למרות זאת ולמרות שהכלל הוא כי בנסיבות דוגמת הנסיבות הנדונות יש להורות על מעצר עד תום ההליכים, בית המשפט הוסיף כי "אין מדובר בכלל נעדר חריגים. יש לבחון אפוא כל מקרה לפי נסיבותיו" (עניין אל צענא, שם וראו גם: בש"פ 5159/19 אלחמידי נ' מדינת ישראל (6.8.2019), כבוד השופט ע' פוגלמן, פסקה 7).

10. בעניינו של המשיב הנדון לא נמצא נימוק המצדיק לחרוג מהכלל שלפיו יש להורות על מעצר עד תום ההליכים בנסיבות החמורות הנדונות, שבהן המשיב נכנס לישראל שלא כדין, גנב רכב, נהג בו ללא רישיון נהיגה, נמלט משוטרים בנהיגה מהירה, מסוכנת ובניגוד לחוקי התנועה ולאורך כבדת דרך ארוכה מאד סיכן את שלום הציבור, את הנוסעים בדרכים ואת השוטרים שמילאו את תפקידם.

עובדת היות המשיב צעיר הנעדר הרשעות קודמות מקבלת חשיבות משנית בנסיבות הנדונות. מי שהתנהג כפי שהתנהג המשיב וכפי שנהג ברכב, אינו יכול להיתלות בגילו הצעיר או בעברו הנקי. לכך אף יש להוסיף כי לא הוצעה כל חלופת מעצר רצינית אשר בכוחה לאיין את מסוכנות המשיב ואת החשש מפני הימלטותו מהדין. כך שאף מטעם זה ובהיעדר חלופה מוצעת, ממילא לא ניתן לבחון את אפשרות שחרורו לחלופת מעצר.

11. לבסוף נבקש להשיב לטענת בא-כוח המשיב שלפיה אם המשיב ייעצר, ייווצר מצב שבו למרות גילו הצעיר, במשך חודשים רבים הוא יהיה עצור בלי שעניינו יבחן באמצעות שירות המבחן.

התשובה לכך פשוטה. כאמור לעיל, בטרם הודיע בא-כוח המשיב על הסכמתו לקיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה, הוגשו לעיוני פירוט בכתב של הראיות בצירוף תיק החקירה. עיינתי בשניהם ונוכחתי לראות כי בידי המבקשת ראיות למכביר לביסוס העבירות שבהן מואשם המשיב ולהוכחתן. בנסיבות אלו, עומדת לו אפשרות לקצר את משך ההליכים בעניינו.

12. מכל הטעמים האמורים, בהיעדר מחלוקת כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת האשמה, משנמצא כי ישנן מספר עילות מעצר ובעיקר, מסוכנות רבה הנשקפת מהמשיב והחשש שאם ישוחרר לחלופת מעצר, ימלט מן הדין ואף נמצא כי אין הצדקה לבחינת חלופת מעצר ובוודאי שכך, בהיעדר הצעה בדבר חלופת מעצר רצינית, הבקשה מתקבלת.

המשיב ייעצר עד תום ההליכים.

ניתנה היום, י"ט באלול התשפ"ב, 15 בספטמבר 2022, במעמד המשיב ובאי-כוח הצדדים כמפורט בפרוטוקול הדיון מהיום.

תמר בר-אשר,
שופטת